

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptura, Et Vera Catholica
Doctrina, Atque Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Quatenus leuium sit bonum opus 20

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

esse obstrictos, ut propter S. Sebastianum abstinere ab esu carni-
um, propter S. Erasimum ab esu viscerum, & si quæ alia id genus
vota sunt, eueniat autem ut ea per imprudentiam violent. Item si pere-
grinationes soleant facere ad reliquias sanctorum & imagines, vel cer-
tis quibusdam diebus, quibus neque Deus præcepit, neque Ecclesia in-
stituit in gratiam sanctorum ieiunare; vel aliquot rosaria, aliasque preca-
tiones ore tantum, sine intellectu & cordis attentione, recitare: vel sta-
tutis diebus ab esu carniū aut oarum abstinere. Contingat autem, ut
aliquid eorum prætermittant, etiam ubi necessitas verè bonorum ita
requirit, quantoperè in conscientia sua torquentur, quàm religiosè i-
stam præmissionem confitentur, quàm denique graue peccatum se
admisisse putant? Eiusmodi homines meritò docet, liber reprehenden-
dos esse, & ad legem diuinam adducendos, ut ex ea discant vera peccata
agnosce, e, lugere, & emendare.

Quàm innumerati sunt apud Aduersarios sacrificuli, qui tam supersti-
tiosi sunt, ut nisi horas suas ore tantum obiter recitent, aut non rade-
rentur, aut vnum vel alterum verbum in Canone Missæ prætermitte-
rent, qua tamen de re Dominus nihil omnino mandauit, maximoperè
in conscientia sua torquerentur (siquidem conscientiam habent) essent-
que hoc suum delictum summa religionè confessuri? Interim verò idè
hoc hominum genus conscientia admodum parum percellit, quod &
contra Deum & omnes Canones ingentem præbendarum & parochia-
rum cumulum tenent, iisque mundanam pompam exercent, Ecclesias
verò necessario suo ministerio horribiliter destituunt. Quod si super-
stitiosa ignorantia de discrimine peccatorum apud eos inualuit, qui &
doctrina & autoritate ceteros antecellunt, quomodo non etiam plebs
eadem grauitè laboraret? Huic autem iubet liber Reformationis ex
verbo Dei occurrere. Quid verò in eo inest mali?

Tertia pars.

Quatenus Ieiunium sit bonum opus.

CAP. XX.

TERTIA Reprehensio huius Articuli est de Ieiunio. Dicunt
librum docere ieiunium in se consideratum non esse bo-
num opus, & non debere cuiquam per homines imponi.
Item esse superstitiosum, velle ieiunio aliquid à Deo de-
mereri.

Responsio.

Rursus legatur hoc loco, quid doceat liber, & inspiciatur totus Ar-
ticulus de Ieiunio. In quo adductis scripturæ locis dicitur Ieiuniū
esse proprietatem, promotionem, & initium seriæ orationis ad Deum,
quæ fieri debet ex vera pœnitentia & dolore de peccatis, ut & cum ve-
ra conuersione ad Deum: quòdque Ieiunium per se considera-
tum non esse bonum opus aut gratum & acceptum Deo cultum. Sic do-
cet liber.

At cuius perspicuum est (Per se consideratum) hoc loco idem significare, quod (abique serua p[re]catione ad Deum) iam verò ne ipsi quidem Aduersarij dicent, quòd Ieiunium sine seruis precibus ad Deum, & consequenter sine dolore ac p[en]itentiã de peccatis, sine vera ac fidei conuersione ad Deum, sit bonum opus, & pius cultus. Quid igitur habent Aduersarij, cuius Librum Reformationis accusent.

Postea quòd ponunt Librum docere, quòd Ieiunium non debeat cuiquam per homines imponi, id penitus non habetur in Libro: sed p[re]sicos Episcopos, suos quidem diligenter ad Ieiunium cohortatos esse, sed conscientias reliquisse liberas, neque damnasse eos, qui ieiunare aut nollent, aut non possent: id quod verum esse nouerunt Aduersarij.

Non minùs improbè ab illis factum est, quod condemnant id quod Liber docet, ab lucendos esse homines & abarcendos ab ea opinione, qua ieiunando promereri se aliquid à Domino persuasi sunt. Nam aliquid à quopiam promereri, vt omnibus notum est, æqualem æstimationem requirit, inter meritum ipsum & id quod eiusmodi merito mercedis loco debetur: eumque, à quo promeritum est, obnoxium reddit, id ei qui promeruit vel faciendi vel persoluendi. Deum vt exoremus oportet, idque in nomine Christi, quicquid boni nobis ab eo obtingere debet: promereri verò ab eo nihil possumus. Et quomodo superstitiosus non sit, qui eiusmodi meritum ieiunio suo, vel vlli alij operi attribueret?

Quarta Pars.

*Quomodo cultus prestari possit Deo temporalibus bonis extruendo
& ornando Tempia, &c.*

C A P. XXI.

QUARTA Reprehensio est, Quòd dicat liber, Esse superstitiosum, impium, & peruersum sacrificium, velle Deo bona offerre temporalia, pro extruendis aut dotandis, aut illustrandis aut decorandis Templis, altaribus, Monasteriis, & quicquid impensarum in ligna lapides, & ossa erogatur, &c.

Responsio.

LEgatur totus Articulus de Sacris Oblationibus, & videatur rursus quomodo Archiepiscopi sui pia scripta tam impudenter peruertat. Liber enim sic ponit, quem locum ipsi mutilarum adduxerunt. Quapropter offerre Dei magna donaria, ad ædificanda, ornanda, & ditanda templa, altaria & monasteria vltra quàm id ad propagandam Christi Religionem conferat, idque ea falsa opinione, quasi hæc Deo multò magis grata sint, quàm si eiusmodi dona in pauperes propter Christum conferatur, nequaquàm ea sacrificia sunt, quæ requirit Deus, aut approbet, sed quis magis ira Dei prouocetur, Hac sunt ipsa libri verba.

Quibus